

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/137/2020
Identifikačné číslo spisu:	6117201281
Dátum vydania rozhodnutia:	29.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6117201281.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého W. T.B. W., narodeného X. Y. XXXX, bývajúceho u matky a zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, dieťa rodičov matky N.. T. W., bývajúcej v X. X., K.. Š. XXXX/X, zastúpenej advokátskou kanceláriou Urbani & Partners s.r.o., so sídlom v Banskej Bystrici, Skuteckého 17, a otca N.. T. W., bývajúceho v X. X., J. XXX/X, zastúpeného JUDr. Luciou Luptákovou, advokátkou v Banskej Bystrici, Horná 16, o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 37 P 21/2017, o dovolaní otca proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2019 sp. zn. 13 CoP 37/2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. novembra 2019 sp. zn. 13 CoP 37/2019 v časti, ktorou potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 25. januára 2019 č. k. 37 P 21/2017-830 v spojení s opravným uznesením z 22. augusta 2019 č. k. 37 P 21/2017-1005 z r u š u j e a vec vracia tomuto súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom z 25. januára 2019 č. k. 37 P 21/2017-830 v spojení s opravným uznesením z 22. augusta 2019 č. k. 37 P 21/2017-1005 I. zamietol návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti matke, resp. zverenia maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného; II. zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, pričom oprávnenie maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach majú obaja rodičia; III. zaviazal otca na vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu vo výške 250,- eur mesačne k rukám matky a na tvorbu úspor maloletého sumou 50,- eur na osobitný účet; výrokom IV., V. a VI. upravil styk otca s maloletým dieťaťom; VII. priznal znalkyni T.. P. Č. znaleckú odmenu vo výške 746,78 eur; VIII. upravil výplatu priznanej znaleckej odmeny účtárňou tunajšieho súdu z preddavku vo výške 500,- eur; IX. uložil otcovi povinnosť zaplatiť znalkyni sumu 123,39 eur; X. uložil matke povinnosť zaplatiť znalkyni sumu 123,39 eur; XI. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia s poukazom na § 24 ods. 1, 2, 3, 4, § 36, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len

„Zákon o rodine“) mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že maloletý pochádza z mimomanželského vzťahu rodičov, otcovstvo k maloletému bolo určené na príslušnom matričnom úrade, pričom doposiaľ neprebiehalo súdne konanie ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na súde, rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti od decembra 2016, spoločne nehospodária, spoločne nezabezpečujú výchovu a výživu maloletého, doposiaľ rodičia spolužitie v domácnosti neobnovili. Ďalej mal súd prvej inštancie za preukázané, že maloletý má pozitívne citové väzby k obidvom rodičom, avšak intenzívnejšiu citovú väzbu má k matke, čo vyplynulo aj zo záverov znaleckého dokazovania, pričom prihliadol na odporúčanie znalkyne zveriť maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti matky. Ako súd prvej inštancie ďalej uviedol, znalkyňa neodporúčala zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, napriek dočasnej úprave striedavej starostlivosti k maloletému na základe vzájomnej dohody rodičov, a to predovšetkým s poukazom na citlivé vnímanie napätia medzi oboma rodičmi maloletým, neschopnosti ich komunikácie, hlavne pri preberaní a striedaní maloletého. Súd prvej inštancie v zmysle záverov znaleckého posudku považoval matku po osobnostnej stránke za vhodnejšiu pre zabezpečenie priaznivého psychického, fyzického a sociálneho vývinu maloletého s tým, že znalkyňa osobu otca charakterizovala ako menej vhodnú, predovšetkým s poukazom na jeho nezrelú, nevyrovnanú osobnosť, direktívnu formu správania, nedostatočné oceňovanie úlohy matky, pohrdavý postoj k opačnému pohlaviu a neschopnosť odpútať sa od minulosti a rozpadu partnerského vzťahu, kedy znalkyňa konštatovala u otca výraznú potrebu sebakontroly a potláčanie agresívneho správania, ktoré osobnostné štruktúry by sa mohli nepriaznivo prejavíť na budúcom priaznivom vývine maloletého. Súd prvej inštancie konštatoval aj správnosť záverov znaleckého posudku, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal, a to s poukázaním na dodatočné písomné vyjadrenie znalkyne, ale najmä na jej osobný výsluch na pojednávaní, kedy znalkyňa dostatočne presvedčivým spôsobom zdôvodnila všetky použité metódy v rámci znaleckého dokazovania, logickosť postupov znaleckého vyšetrenia, využitie jednotlivých metód a ich aplikáciu pri konečnej postulácii záverov znaleckého posudku. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že námietky otca voči súdnej znalkyni, ako aj nesúhlas otca so závermi znaleckého posudku sa mu javili ako účelové, vyplývajúce predovšetkým zo skutočností, že závery znaleckého posudku neboli v jeho prospech, na čo poukázala aj znalkyňa v priebehu konania a preto uzavrel, že písomne vypracovaný znalecký posudok má všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch (ďalej len „zákon č. 382/2004 Z.z.“) a z tohto dôvodu znalecký posudok znalkyňou T.. Č. využil ako dôkaz v konaní. Pri určovaní výšky výživného povinnému rodičovi - otcovi, ktorému maloletý nebol zverený do osobnej starostlivosti, súd prvej inštancie vychádzal z ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a mal za to, že je v možnostiach, schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého mesačne sumou 250,- €, pričom jeho majetkové, zárobkové možnosti zároveň umožňujú, aby prispieval aj na tvorbu úspor maloletého v sume 50,- € mesačne na účet založený na meno maloletého, a to bez ohrozenia vlastnej výživy. Ohľadom úpravy styku otca s maloletým súd prvej inštancie prihliadol predovšetkým na skutočnosť, aby maloletý neprimerane silno nepociťoval absenciu otca v domácnosti aj s prihliadnutím na doposiaľ realizovaný rozsah styku a aby sa citová väzba medzi otcom a maloletým aj naďalej nerušene rozvíjala. O trovách konania rozhodol podľa § 49 ods. 2, § 52, § 57 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“) a ohľadne priznanej odmeny znalca súd prvej inštancie konštatoval, že znalkyňa T.. P. Č. bola ustanovená súdom v priebehu konania a doručila znalecký posudok č. 33/2018 a vyúčtovala si odmenu, pričom súd prvej inštancie nezistil žiadne nedostatky a vady a považoval znalecký posudok za dostatočný, preskúmateľný, spĺňajúci všetky zákonné náležitosti. Zároveň sa znalkyňa zúčastnila výsluchov na pojednávaniach, preto jej súd prvej inštancie priznal odmenu vo výške uvedenej vo výroku rozhodnutia s tým, že v súlade so zásadou spravodlivosti zaviazal oboch rodičov k náhrade trov znaleckého dokazovania, každého v jednej polovici, pričom obaja zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania, ktorého výplatu zároveň nariadil.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie otca rozsudkom z 27. novembra 2019 sp. zn. 13 CoP 37/2019 I. rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v časti výroku III. týkajúceho sa vyživovacej povinnosti otca podľa § 389 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, II. vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil. V odôvodnení svojho rozhodnutia nepovažoval odvolacie námietky otca za

prijateľné práve z dôvodov, že okresný súd vo veci vykonal náležité dokazovanie, vec správne právne posúdil, pričom otec v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť alebo zvrátiť výsledky doterajšieho dokazovania, ani žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok úvahu o prípadnej vade v procesnoprávnom postupe okresného súdu alebo o prípadnej nesprávnosti rozhodnutia, pričom odvolací súd takúto vadu ani nezistil. Ako ďalej odvolací súd ohľadne zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie v časti uloženej vyživovacej povinnosti konštatoval, okresným súdom neboli náležite zisťované osobné, sociálne a majetkové pomery účastníkov konania (každého z rodičov i maloletého), z rozhodnutia nie je zrejmé, aké potreby súd prvej inštancie zistil na strane maloletého a ako súd posudzoval schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov pri určení výživného, t.j. rozsahu uspokojenia potrieb maloletého, pričom zdôraznil, že možnosti na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Ohľadne zvyšnej časti napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že matka s dočasne dojednanou striedavou osobnou starostlivosťou nesúhlasila, pričom striedavú starostlivosť neodporučila ani súdna znalkyňa, podľa ktorej doterajší vplyv realizácie starostlivosti o maloletého sa odráža na zlom psychickom stave dieťaťa a neustála zmena prostredia je pre maloletého nevhodná. Ohľadne otcom vznesených námietok voči znaleckému posudku, odvolací súd zdôraznil, že súd prvej inštancie sa s jeho námietkami riadne vysporiadal a na základe zisteného skutkového stavu správne vyhodnotil najlepší záujem maloletého dieťaťa, s tým, že zverením dieťaťa matke v súčasnej dobe budú lepšie zaistené potreby dieťaťa, a to s prihliadnutím na výsledky znaleckého dokazovania. Ako odvolací súd ďalej uviedol, závery psychologického posudku otca maloletého vyhotoveného za účelom nosenia, resp. držania zbrane, nemôžu mať vplyv pre toto súdne konanie, nakoľko v oboch prípadoch išlo o odlišné skúmanie psychického stavu jednotlivca so zameraním na účel, pre ktorý bol vyhotovovaný. Odvolací súd preto dodal, že závery znaleckého posudku týkajúce sa osobnostných čŕt oboch rodičov, posudzovanie osobnostných čŕt maloletého dieťaťa korešpondujú aj s ďalšími dôkazmi, ktoré boli realizované súdom. O trovách odvolacieho konania rozhodol s poukazom na § 396 ods. 3 C.s.p.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti druhého (potvrdzujúceho) výroku podal otec maloletého (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C.s.p.) a zároveň napadnutý rozsudok odvolacieho súdu závisel od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.). Podľa názoru dovolateľa, rozhodnutia súdov nižších inštancií sú z hľadiska odôvodnenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa založené len na konštatovaní opierajúcom sa len o znalecký posudok, ktorý je podľa dovolateľa neaktuálny a nezákonný, a to aj napriek predchádzajúcemu upozornovaniu na túto skutočnosť dovolateľom v konaní. Ako dovolateľ ďalej namietal, súd neprerušil konanie do doby rozhodnutia o sťažnosti podanej na súdnu znalkyňu, na základe ktorej bola znalkyňa T.. P. Č. uznaná vinnou zo spáchania správneho deliktu porušením § 17 zákona č. 382/2004 Z.z. a konštatoval, že závery znaleckého posudku korešpondujú s ďalšími dôkazmi, ktoré však nekonkretizoval. Dovolateľ zároveň namietal nesprávne posúdenú právnu otázku odvolacím súdom, ktorý konštatoval, že samotná skutočnosť, že otec maloletého dieťaťa so závermi znalkyne nesúhlasí a podáva na ňu sťažnosti, nemôže viesť k záveru, že znalecký posudok je nesprávny, resp. neobjektívny. Z týchto dôvodov navrhol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolateľ zároveň podal návrh na odklad právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Matka maloletého dieťaťa vo svojom vyjadrení k dovolaniu konštatovala, že otcovi (dovolateľovi) bolo v konaní pred súdom prvej inštancie, tak aj pred odvolacím súdom, poskytnutý nadštandardný priestor na uplatňovanie všetkých jeho procesných práv, pričom rozhodnutím o spáchaní disciplinárneho deliktu pre formálne nedostatky vypracovaného znaleckého posudku nebola spochybnená odbornosť znalkyne. Matka preto navrhla dovolanie otca odmietnuť ako neprípustné.

5. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie otca ako nedôvodné zamietnuť.

6. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vzťahuje Civilný mimosporový poriadok. V zmysle § 2 ods. 1 C.m.p. sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže C.m.p. neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení C.s.p. pre konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odloženie právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 2 C.s.p. a v súlade s ustálenou praxou tohto súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastník zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 C.s.p.), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

9. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p.

10. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C.s.p., je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 C.s.p. alebo § 421 C.s.p. v spojení s § 431 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 1 C.s.p.).

13. Otec maloletého dieťaťa vyvodzujúc z ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. namietal odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa nevysporiadal s jeho námietkami ohľadom nezákonného a neobjektívneho znaleckého posudku vypracovaného T.. P. Č..

14. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

15. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ C.s.p. môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4 Cdo 3/2019, 8 Cdo 152/2018, bod 26, 5 Cdo 57/2019, bod 9, 10) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

16. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 C.s.p. nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

17. V súlade s § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p., je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma účastníkovi možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jeho právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 420 písm. f/ C.s.p.), pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

18. S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou v konaní podľa § 420 písm. f/ C.s.p.

19. Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí. Vo svojom rozhodnutí odvolací súd nemal síce pochybnosti o tom, že závery znaleckého posudku - o ktoré opieral svoje rozhodnutie ohľadne zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky a úpravy styku maloletého dieťaťa s otcom tak odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie - týkajúce sa osobnostných čŕt oboch rodičov a posudzovania osobnostných čŕt maloletého dieťaťa, korešpondujú aj s ďalšími (odvolacím súdom nešpecifikovanými) dôkazmi realizovanými súdom prvej inštancie, pričom sa však nevysporiadal s možnosťou kontrolného znaleckého dokazovania (čl. 6 C.m.p.), a to najmä v súvislosti s prebiehajúcim konaním a následným rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 13. novembra 2019 sp. zn. č. 35377/2019/153, ktorým bola znalkyňa T.. P.G. Č. uznaná vinnou zo spáchania iných správnych deliktov podľa § 27 ods. 1 písm. b/ a § 26 ods. 1 písm. a/ zákona č. 382/2004 Z.z., za čo jej správny orgán uložil úhrnnú peňažnú sankciu, keďže o.i. v úkone znaleckej činnosti č. 33/2018 vypracovanom 4. mája 2018 porušila § 17 ods. 6 v spojení s § 16 ods. 2 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z., § 17 ods. 3 písm. e/ v spojení s § 16 ods. 2 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z., § 33 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 490/2004 Z.z. a § 16 ods. 2 v spojení s § 33 písm. e/ zákona č. 382/2004 Z.z. a § 18 ods. 1 vyhlášky č. 490/2004 Z.z. Jeho rozhodnutie preto malo ozrejmiť skutkové a právne závery takým spôsobom, aby účastník nemusel hľadať odpoveď na pre vec rozhodujúce skutočnosti v rovine dohadov a aby mohol skutkovo aj právne proti rozhodnutiu argumentovať. Keďže odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, tvoriace s rozhodnutím súdu prvej inštancie jeden celok, uvedené obsahové náležitosti nemá, možno skonštatovať, že je nepreskúmateľné a v danej súvislosti sa zároveň javí toto rozhodnutie ako nepreskúmateľné i v závislej potvrdzujúcej časti ohľadne náhrady trov znaleckého dokazovania.

20. Tento nedostatok odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v otázke väd konania namietaných dovolateľom má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené súdu v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 393 ods. 2 C.s.p. na riadne odôvodnenie rozsudku. Z tohto dôvodu je dovolanie otca procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ C.s.p. a dovolateľ v ňom dôvodne namieta ním uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože mu týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesným vadám podľa § 420 písm. f/ C.s.p., ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu uznesením zrušil (§ 449 ods. 1 C.s.p.), a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 450 C.s.p.). S prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa najvyšší súd nezaoberal ďalšími, v dovolaní namietanými vadami.

22. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.